

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

De Aquila.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

mnibus est exploratissimū, celeberrimi illius inquam imperatoris, qui Byzantii præcipue claruit, & uniuersis præfuit Orienti. Illi siquidē Aquilæ insignis auream præferebant, qui Orienti præerant: qui vero Occidentis, quod in hanc usque diem continuatur, fusi, autē, bicipitem utramq; , sed uno tantum corpore conspiciant, quod hieroglyphicum erit administrationem atq; potentiam in duos diuisas, unius tamen esse consilii atq; unitatis. Ex ea vos progenie progreffi, in Venetiam, nobilitatem cooptati, regias virtutes esse vobis per actas singulas testatissimum effecistis. Fabiorumq; Romanorum exemplo, bello Hierosolymitano pro Christiana pietate contra barbaros fortiter dimicantes, in acie ad unum casti, mox uno tantum, qui Venetis superent, vitamq; calibem Deo vouerit, rogatione Senatus ad maritalem copulam compulso, reperta familia ex qua brevi post tempore tot illustrium Senatorum effulsero lumina: Marcus Iustinianus, summa vir probitas; Beatus ille Laurentius, sacra licentiam scripturæ, nobilitate, sanctitate vite insignis, & primus Venetiarum Patriarcha: Leonardus Divi Marci procurator, Græcæ Latinæq; literis ornatus: adde Bernardos, Ursatos, Procuratores ipsosq; , & honoratissimis legationibus functos: ultimum hunc in super vigilantissimum classis Venetæ Imperatorem: acate vero nostrum Sebastianum & Antonium literis & disciplinis eximios, qui legationibus ipsi etiam ad summos quosq; , principes felicissimè administratis, patria charissimi gentis huius splendorem offusari minimè permiserunt. Tuam autem hereditariam illam à maioribus tuis acceptam proletem, & à te studiosissimè cultam, applicarem, quam Venetia prædicant, adminata est Patavium. Gallia vero uniuersa & ubi ubi literarū studia florent, omnes gestiunt celebrare: sed de re omnibus manifestis, ne admodum agam, neve modestiam offendam tuam, qui magis probus esse, quam videri, longior non ero. De te cor quid reliqui summis laudibus efferant, non tibi, sed seculis spero me aliquando in propatulo positurum. Nunc ad Aquilam aggrediamur.

DE AQUILA. CAP. I.

Aquilæ
commen-
datio.

Aquila, ut hinc exordiar, non temerè cognomento Romana meruit appellari: cum nulla fere fuerit in uniuerso terrarum orbe pars, qua daretur accessus, quam auspiciatissimo ductu Romanæ non subjecerit authoritati. Quamvis non sum nescius, Perfas multo ante Romanos auream Aquilam pennas extendenti similem sacrasse. Huic autem uni alicui, atatum & aruspicum omnium consensu, id honoris datum, ut magnarum rerum prosperi semper eventus significatione, auspicia faceret, Bateonem Sanqualin. Immusculum ac Vulturium longe anteiret: reliquarum verò volucrum essentia, quæcumque oblata essent, interventu suo aboleret, neque per aerios tractus omnes, ulli cederet, quam fulmini. Cum vero auspicia portentaque omnia fere similes quasdam habeant significationes eum Ægyptiorum hieroglyphicis, & manifesta inter se germanitate consentiant, non abs re fuerit in Aquila primum auguria, mox hieroglyphica percurrere: ut hoc honoris ei tributum, cuius est in auguriis prærogativa.

RERUM PROSPERITAS. CAP. II.

Ex Aquilæ
gestu varia
auguria.

PRÆCIPUUM itaque ejus significatum est, ut oblatam diuinitus prosperitatem ostendat, quod jam inde initium sumpsit, quod Anacreon author antiquissimus scribit, Iovem aduersus Titanas profecturum, sacrificium Cælo fecisse, Aquilæque volatum prospero ei auspicio victoriam portendisse: quæ cum subsæcuta esset, insigne bellicum auream inde Aquilam gestasse. In huiusmodi autem auguriis id veteres observabant, ut quo gestu Aquilam spectassent, magni dicerent interesse. Nam si volantem conspexissent, faustissimum & citra pulverem augurium putabant, uti Arexion Parrhalius indicavit Xenophonti expeditionem in Bithynos agitantis. Sin vero sedentem animadversissent, magnum omnino esse augurium, præclareque rei alicujus indicium, in qua tamen peragenda laboris plurimum esset ad eundem: propterea quod sedentem aquilam aves reliquæ infestare consueverunt, cuiusmodi augurium eidem Xenophonti tunc oblatam est, cum Epheso ad Cyrum iter arripere: dextera enim Aquilæ, quæ sedebat, obviam factus futura: celebritatis, magno tamen labore comparandæ, ut postmodum probavit eventus, omen accepit. Nimirum autem illud in Aquila præcipue admiratione dignum est, quod una omnium animantium idem apud gentes nationesque omnes semper indicarit, cum pleraque alia ita vel populorum vel gentium certarum propria fuerint, ut quanto